

Pica beneitera de Sant Esteve

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Manresa. Museu Comarcal
Emplaçament Museu de Manresa. Exposició sala de romànic.

Coordenades:

Latitud: 42.25257
Longitud: 1.8618
UTM Est (X): 406110
UTM Nord (Y): 4678447

Classificació

Número de fitxa 08016-58
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII-XIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Museu Comarcal de Manresa. Via Sant Ignasi, 40. 08240 MANRESA
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 11/02/2004 - 01:00

Descripció

L'element que es conserva al Museu és la part superior de la pica beneitera que es trobava a l'església de Sant Esteve de Bagà i que probablement ja procediria de l'antiga església. La pica està feta aprofitant un antic capitell romànic buidat i que es recolzava sobre un altre capitell avui desaparegut. És de secció

octogonal, forma troncocònica, amb la base més petita que la boca. Està decorat amb imatges humanes esculpides a cada una de les cares en altrelleu i separades amb bordons decorats amb estries diagonals.

Observacions:

Mapa topogràfic de Catalunya editat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya E/ 1:5.000.

Història

Aquesta pica beneitera va ser donada per perduda durant molts anys. Va ser localitzada i identificada l'any 1987 per Francesc Caballé al Museu Comarcal de Manresa, on es conserva actualment fixada amb el número 0265. Lluís Rubiralta (Manresa 1902-1980), delegat del Museu de Manresa, va dirigir la recuperació de diferents obres del patrimoni artístic i arqueològic del Bages i el Berguedà durant la Guerra Civil, salvant els elements dels piquets destructius. De Bagà es va endur algunes taules del retaule gòtic, una tapa d'un sepulcre i una pica beneitera. Les taules gòtiques i la tapa del sepulcre es troben actualment en parador desconegut. Després de ser identificada en aquest museu, Mn. Antoni Guixé, rector de Bagà, va fer un informe de reclamació de la pica beneitera dirigit al Director General de Patrimoni de la Generalitat l'any 1988, sense que encara no s'hagi donat resposta. El primer testimoni de la pica és del llibre de Cèsar August Torras, "Pirineu Català. Guia itinerari" de l'any 1905, a la pàgina 93 cita la pica romànica amb notables i variades motllures. A volum I dels Monuments de la Catalunya Romànica (VIGUÉ, 1978) hi ha una fotografia de l'any 1918. Aquesta pica sembla que ja es trobava a l'antiga església de Sant Esteve al primer nucli habitat de Bagà, i que va ser traslladada a la nova església l'any 1339.

Bibliografia

CABALLÉ, F. (1999). Del patrimoni artístic berguedà salvat per Lluís Rubiralta. Bagadanum vol II, p. 81-90. VIGUÉ, J. ; BASTARDES, A. (1978). Monuments de la Catalunya Romànica. El Berguedà. Artestudi edicions. Barcelona.

